

חודש ניסן כל אחד מלך

מהי המחויבות
האישית שלי
בשנת הקהל?

ויהי רצון שכל אחד ואחת, כולל ילדים קטנים, ינצלו את האפשרויות והכוחות הבלתי רגילים, ששנה זו „שנת הקהל“, מביאה אתה, בכל הענינים האמורים, באופן שיבואו לידי מעשה בפועל.

ועל ידי פעולות ה„הקהל“ והכינוסים יתחזק עוד יותר אצל כל אחד ואחת: „יחד לבני ליראה שמך“,

וההוספה בפעולות הכלליות האמורות תקרב עוד יותר ותחיש את הזמן שבו יקיימו את מצות „הקהל“, בכל פרטיה, בבית המקדש ממש, וישמעו את קריאת הפרשיות בתורה מפי המלך-המשיח, במהרה-בימינו-ממש.

בכבוד ובברכה להצלחה רבה בכל האמור,

ובברכת חתימה וגמר חתימה טובה

לשנה טובה ומתוקה

/מקום החתימה/

נ.ב. ה" רצוי שנוסף על כינוסי „הקהל“ בימי הסוכות, יזדרזו ויקדימו את הכינוסים גם במשך עשרת ימי התשובה, ובד' ימים שבין יום הכפורים וחג הסוכות, וכל המרבה הרי זה משובח.

ב"ה וא"ו תשרי, יום שלישי שהוכפל בו כי טוב,
פ' וזאת הברכה, שנת ה'תשמח
שנת הקהל,
ברוקליו, נ.י.

אל בני ובנות ישראל
בכל מקום שהם

ה' עליהם יחיו

שלום וברכה!

בעמדנו בראשית השנה החדשה, המיוחדת בכך שהיא „שנת הקהל”,

ובהתאם למצוה הכללית בזמן בית המקדש, כאשר הקהילו את כל היהודים,
„העם האנשים והנשים והטף”, בבית המקדש, והמלך ה' קורא באזניהם פרשיות מן
התורה, כדי לזרזם במצוות ולחזק ידיהם יותר ב„ליראה את השם”, ביהדות, תורה
ומצוות,

ובהמשך למכתב הקודם שבו הוזכר בקצרה שלמרות שמצות „הקהל” במובנה
הפשוט קשורה בזמן שבית המקדש קיים, הרי היא עם זאת נוגעת בפועל, במובנה
הרוחני, בכל מקום ובכל זמן,

נתעכב כאן על נקודת הדבר ופרטים מסויימים בה, כיצד להביא את הדבר לידי
מעשה בפועל, הן ביחס ל„העם” בכלל, יהדות של קהל וציבור ופעולותיהם, והן
בחיוו של כל יהודי כיחיד.

* * *

בראש ובראשונה יש לנצל את ההתעוררות של ימי חודש תשרי, ובמיוחד: של
ראש השנה, שבת תשובה וכו', כדי לכנס ולהקהיל יהודים — אנשים, נשים וטף, עד
ל„קטני קטנים”, לכנס אותם ב„מקום” קדוש, כלומר באוירה קדושה, ולנצל את
הדבר לשם המטרה והיסוד של מצות „הקהל”: „למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את
ה' אלוהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת”.

במיוחד זו חובתו של כל מי שהוא „מלך”, מנהיג בסביבה, רב בקהילתו, מחנך
בכיתתו, אב במשפחתו, „לקרוא באזניהם”, להשמיע את דברי התורה ומצוותי בחוג
שלו, בכל מקום שהוא יכול להגיע אליו, בתוקף וברצינות, ועד שהדבר ייצור רושם
עמוק והשפעה ממושכת על השומעים,

שירגישו וישפיעו במשך חודש תשרי, ובמשך כל השנה, ובמשך כל שבע
השנים, מ„הקהל” זה ועד ל„הקהל” הבא, השפעה שתבטא בחיי היום-יום,
בהתנהגות המבוססת על „ליראה את השם”: לימוד התורה וקיום המצוות, וביחד עם
כך — בשמחה ובטוב לבב, כפי שהדבר מודגש בעובדה שמצות „הקהל” היא ב„זמן
שמחתנו”, בחג הסוכות.

* * *

כבר דובר פעמים רבות במשך השנה שחלפה, על הציווי „ועשו לי מקדש
ושכנתי בתוכם”, כפי שחז”ל מפרשים: „בתוך כל אחד ואחת מישראל”, אשר מתאים
לזה כדאי אשר כל אחד ואחת, כולל ילדים קטנים, יעשה את ביתו, חדרו, כליו וכו',
ל„מקדש מעט”, והתורה מבטיחה: „הבא לטהר — מסייעין אותו”, עד להבטחת
הקב”ה: „ושכנתי בתוכם”.

כך הדבר בתקפו, ואדרבה ביתר שאת ויתר עז, בענין ומעשה כללי כזה, ביחס
ל„הקהל” המוזכר: מוטלת חובה על כל אחד ואחת לבצע את תוכן מצוות „הקהל”
בבית המקדש” בסביבתו ובו עצמו.

במצות „הקהל” מדגישה התורה כי ההקהלה של „העם”, מורכבת מאנשים,
נשים וטף: לכל אחד מן הסוגים האמורים ישנה — נוסף על קוי האופי הכלליים של
„העם” — גם תכונה מיוחדת. אנשים — ניחנים במעלה של עוצמה וכוח הנהגה,
להיות מורי דרך בהתנהגות הכללית, הנהגה מחוץ לביתו וכו'; נשים — הן בבחינת
„עקרת הבית”, הן מנהלות את הנהגת הבית, התחלת חינוך הטף, הבנים והבנות,
וכו', ואילו טף — הם המתחנכים, המקבלים, הם מודרכים על ידי הוריהם ומחנכיהם.

דומה לכך גם ב„עולם קטן — זה האדם”: אצל כל אדם ישנן (צריכות להיות)
כל התכונות האמורות: התוקף והעוצמה של „אנשים”, הזמן והכוחות שלו המסוגלים
וצריכים להנהיג ולהשפיע ולהאיר מסביבו, בהנהגת העולם, וכן — של „נשים” —
בהנהגת הבית, ויחד עם זה הוא צריך להיות גם תלמיד ומחונך, כלשון חז”ל: „איזהו
חכם — הלומד מכל אדם”,

וגם בכך מלמדת מצות „הקהל” את כל יחיד, ב„עולם קטן” שלו, שהוא נדרש
ל„הקהיל” ולאסוף את כל תכונותיו השונות, של „אנשים, נשים וטף”, ולהכניס אותם
ב„בית המקדש” הפנימי שלו, בהתמסרות מוחלטת לדבר המלך, זה הקב”ה, עד
שיהיו כולם חדורים כליל ב„ליראה את השם”.

* * *